בית ישראל (רוז'ין) — אחרי קדושים

אחרי מות שני בני אהרן וכו' עד בזאת יבא אהרן אל הקודש ובסדרא השני קדושים תהיו איתא במדרש יכול כמוני ת"ל כי קדוש אני ה' וכו'. כתיב כי שמש ומגן ה' אלקים ואני אומר כשם שא"א לקבל מאור השמש רק ע"י מגן כך האדם אין ביכולתו לקבל משם הרחמים כ"א ע"י מגן ע"י צימצום בחי' שם אלקים כי האדם רחוק מהקב"ה רק כשאדם משבר לבו בקרבו כמ"ש זבחי אלקים רוח נשברה ומצמצם א"ע וע"י אתעדל"ת נעשה אתערדל"ע וכ"כ הקב"ה מצמצם א"ע כדי להשפיע וזה אפי' בהצדיק גמור כמשרע"ה א"א לקבל כ"א ע"י צמצום והנה יש רמ"ח מ"ע המכוונים לרמ"ח איברים ושס"ה ל"ת כנגד הגידים וכתיב אשר יעשה אותם האדם וחי בהם כי כשאדם מקיים מצוה אחת אזי נעשה מהמצוה בחי' צנור בחי' צימצום אשר ע"י הצנור מצמצם שכינתו ית' להאבר המכוון להמצוה הזאת ונעשה מרכבה לשכינתו ית' וזה דווקא כשעושה המצוה מחשב א"ע כי עוד לא עשה דבר נגד גדולתו ית"ש אזי הוא בא לבחי' יראה ואם כשאדם מחשב בדעתו כי כבר למד ועשה רצונו ית' אזי הוא בא לבחי' מיתה וירידה וזהו בקרבתם לפני ה' וימותו כי כשאדם חושב כי הוא קרוב לפני השי"ת הוא בא לבחי' מיתה והוא שבירת הכלים והמ"י. וזהו ואליבא בכל עת אל הקודש כ"א בזאת והוא בחי' יראה עלאה בגין דאיהו רב ושליט כמ"ש בזוהר אית יראת בושת ויראת העונש ואף דיראת העונש הוא יראה רעה רצועה בישא לאלקאה בי' חייביא והוא מצד הסט"א אכן כתיב ואתה מחי' את כולם ובכ"ד נמצא חיות אלקות וכתיב כל פעל ה' למענהו כי גם ע"י יראת העונש יוכל לבוא להאמת ולהתקרב להשי"ת וזהו דווקא כשאדם משפיל א"ע ולבו נשבר בקרבו כי כשאדם עושה איזהו מצוה או לומד ומחשב א"ע ליש אזי ידע כי לא עשה דבר ורחוק הוא מהקב"ה וזהו פי' המדרש יכול כמוני ר"ל כשאדם מחשב כי הוא בחי' כמוני קרוב להוי' ותורתו ת"ל כי קדוש אני ה' קדושתי למעלה מקדושתכם אזי קדושת הוי' רחוק ממנו כי העיקר קדושי' תהיו כי קדוש אני ה' למען יתקרב לקדושת השי"ת:

פרשה קדושים

קדושים תהי' כי קדוש אני. ואמר בזה"ל שתהי' תמיד מוכנים להיות כלי לקבל קדושה מהשי"ת כי קדוש אני ה' היינו כי אנכי מוכן ומזומן תמיד להשפיע קדושה וכ"ט. אך העיכוב היא מצד המקבל כמו. המעשה מהה"צ ר' אלימלך מליזענסק זי"ע ששאל למעלה למה מחרישים כ"כ. ושלחו אותו לשאול להמגיד זלל"ה שנפטר אז ושאל אותו למה מחריש והשיב כי מלמעלה אין רואה שום רע ח"ו יורד למטה. אך יורד כל טוב אך כשבא למטה מתהפכת לרע מצד המקבל לכן אמר קדושים תהי' לשון הזמנה שתהיו מוכן לקבל הטוב היורד מלמעלה ולא יקלקל ח"ו: פרשה קדושים

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל בנ"י ואמרת אליהם קדושים תהיו. אומר המדרש ע"ז יכול כמוני ת"ל כי קדוש אני ויש להבין איך אפשר לעלות על דעת המדרש שאדם יכול לקדש א"ע כמוהו

כביכול שהוא א"ס אלא כך הוא הענין כי העיקר שלכל המצות הוא הכנה שצריך כ"א לזכך ולטהר א"ע קודם כל המצות וקדושים הוא לשון הזמנה כמ"ש אצל תמר וזה רמזה לנו התוה"ק באמרו קדושים תהיו פי' תזמינו עצמיכם קודם שרוצה לבא אל הקודש פנימה כי קדוש אני א"ס ובלתי בעל גבול והוצרכתי לצמצם בכמה צמצומים עד שבראתי את העולם שהוא בעל גבול וסוף כך אתם תזמינו עצמיכם לפני כל עשיית המצות וזהו שאמר המדרש יכול כמוני וכו' שאתם סוברים שהזמנה והכנה שלהם כמו הכנה שלי. ת"ל כי קדוש אני הכנה שהי' לי גדולה משלכם כי אצלי הי' מני' ובי' אבל הכנה שלכם הוא ג"כ ממני כי אתם צריכים להתעוררות שלי כמ"ש ואתה מחי' את כולם.